

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 130.529 van 22 april 2004
in de zaak A. 150.824/VII-31.985**

In zake :

XXX
die woonplaats kiest bij
advocaat Y. MIROIR,
kantoorhoudende te 8400 OOSTENDE,
Brusselstraat 9a bus 2

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Tunesische nationaliteit, op 19 april 2004 per fax heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken houdende het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 14 april 2004;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 20 april 2004 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2004 om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. DE BIE, die, loco advocaat Y. MIROIR, verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat G. COOLSAET, die, loco advocaat C. DECORDIER, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten.

Overwegende dat de verzoekende partij omtrent de feitelijke gegevens van de zaak het volgende uiteenzet:

"Verzoekende partij verblijft in het Rijk zonder geldige machtiging daartoe. In de zomer van 2003 ving verzoekende partij een relatie aan met een Belgische onderdane. Verzoekende partij en zijn partner wonen sindsdien de facto samen. Op 20.11.2003 boden verzoekende partij en zijn partner zich aan bij de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand te Oostende, teneinde in het huwelijk te kunnen treden. Alle daartoe benodigde documenten werden voorgelegd. Het huwelijk was voorzien op 19.12.2003. Evenwel ging het huwelijk op die datum niet door omdat de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand uitstel wilde teneinde een onderzoek naar (vermeend) schijnhuwelijk af te ronden. Op 19.03.2004 werd de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand te Oostende gedagvaard voor de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge.

(...)

Op heden staat deze zaak vastgesteld op grond van art. 754 van het Gerechtelijk Wetboek voor de zitting van 21.04.2004."

Op 14 april 2004 werd aan de verzoekende partij bevel gegeven om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Deze beslissing is gegrond op volgende motieven:

"(...)

artikel 7, eerste lid, 1/: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Beoordeling.

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat dit nadeel niet aan de handelwijze van de verzoekende partij mag te wijten zijn;

Overwegende dat de verzoekende partij toegeeft dat zij in België verblijft zonder geldige machtiging daartoe; dat zij bijgevolg wist of moest weten dat zij het voorwerp kon uitmaken van een verwijderingsmaatregel; dat zij het door haar

ingeropen nadeel enkel aan zichzelf te wijten heeft; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging wegens uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig april tweeduizend en vier, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	L. SCHWEIGER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. SCHWEIGER.

E. BREWAEYS.